

Toate drepturile de reproducere, integral sau parțial, prin orice mijloace, inclusiv stocarea neautorizată în sisteme de căutare sunt rezervate. Reproducerea se poate face doar cu acordul scris al editurii, cu excepția unor scurte pasaje care pot constitui obiectul recenziilor și prezentărilor.

ISBN: 978-606-9036-53-2
www.edituraberg.ro
e-mail: redactia@edituraberg.ro

Roxana Gheorghe

APARENȚE

Partea I

~ INTUIȚIE FEMININĂ ~

Ora 1 noaptea. Claire, o Tânără mămică în vîrstă de nici treizeci și trei ani, este în living, așteptându-l pe Robert, soțul ei. Cu părul săten deschis, care îi flutură din când în când pe umeri, cu ochii căprui care aproape i se închid, ușor trasă la față, pare o femeie căreia pe parcursul anilor i-a plăcut să aibă grijă de aspectul său fizic, având o statură slăbuță și trăsături fine.

Cei doi copii, Ryan, de șase ani, și Meg, de patru ani, dorm în camera lor de la etajul casei, iar Claire devine din ce în ce mai nerăbdătoare. Se uită la ceasul de pe perete din minut în minut. I se pare că au trecut nopți întregi, nu jumătate dintr-o-nă, căci așteptarea i se pare infernală.

Inevitabil, gândurile i se îndreaptă către căsnicia sa, fiind hotărâtă ca în această noapte, mai mult ca în oricare alta, să afle adevărul despre ce se petrece cu Robert.

Sunt căsătoriți, legal, de zece ani, deși se cunosc încă din timpul facultății, relația lor însumând treisprezece ani. A fost primul și singurul bărbat din viața ei. Comportamentul lui s-a schimbat în ultimii doi ani. Serviciul îl face să fie plecat în delegații lungi, uneori chiar să lipsească nopți de-a rândul de acasă. Astfel, relația lor s-a răcăit, cu toate eforturile ei de a opri acest fenomen distructiv. Claire se consideră, pe de o parte, vinovată. Poate că oferă prea multă atenție copiilor sau poate că acordă prea mult timp propriului serviciu, deși

Robert i-a spus că nău este cazul să se angajeze, fiindcă el câştigă suficienți bani cât să-și întrețină familia, fără probleme. Ori poate că a investit prea multă energie în treburile casnice.

Cine mai știe?

Oftând, nemîscată, privește în continuare ceasul. Părul îl are prinț într-o coadă simplă. Poartă un maieu fără sutien, o pereche de pantaloni de trening gri deschis. În fața ei, pe masă, se află un pahar de vin roșu, plin pe jumătate, și o sticlă de vin de-abia desfăcută. În capătul mesei e o farfurie cu cina lui Robert – care în mod sigur s-a răcit –, dar și un pahar gol.

La ultima conversație telefonică cu soțul ei, acesta i-a spus că face tot posibilul să ajungă la cină, fiindcă își doresc să mânânce alături de familie. Ca de obicei, nu s-a ținut de cuvânt. Așa că a cinat doar ea cu copiii, cărora, apoi, le-a făcut duș și i-a băgat la culcare.

Clătinându-se, se ridică dezamăgită de la masă. Este oboseită fizic și psihic.

Potrivit, se duce la bucătărie, căutând orbește într-unul dintre sertare. Uitându-se peste umăr, cotrobăie după un pachet de țigări din care scoate doar una, apoi îl îndeamă înapoi.

Până de curând nu a fumat niciodată, nici ea, nici Robert, dar, din varii motive, acum asta i se pare o mică rezolvare a problemelor ei din căsnicie.

Închide sertarul, se îndreaptă spre locul unde se află aragazul și, dintr-un dulap suspendat, scoate o brichetă. Cu pași mici, ieșe pe terasă, fumând. Pielea i se zbârlește de frig. Ar vrea să se așeze pe sezlong, dar parcă starea de agitație o împinge să pună la punct ultimele detalii legate de planul pe care și l-a propus, plimbându-se.

Crede că Robert o înșală. Intuiția asta îi spune. Este singura explicație logică și chiar are un plan pentru a-l face să mărturisească.

Farurile unei mașini bat spre ferestrele întunecate. Clăire mai trage cu sete câteva fumuri și o stinge rapid în scrumiera de pe măsuța de lângă sezlong. Intră precipitat în casă, se duce la bucătărie, se spală pe mâini, apoi păsește hotărâtă înapoi în living, pregătind confruntarea.

Concomitent, Robert intră pe ușa casei. Este îmbrăcat la costum. Își lasă servietă jos, se descalță de pantofi și se îndreaptă agale spre living.

– Claire! se oprește surprins în loc. Nu mă așteptam să mai fii trează la ora asta! bolborosește, apropiindu-se să o sărute.

Claire se lasă sărutată, vizibil crispată.

– Ai fumat? mărâie mirat, strâmbând din nas.

– Cred că s-a răcit cina! îi barează agitată, evitând să îi răspundă.

– Oricum nu prea îmi era foame!

Robert apucă sticla de vin, își toarnă în pahar, o aşază la loc, sorbind tacticos.

– Știi că ai pe altcineva, Robert! Ai fost văzut nu numai o dată. În acest moment, vreau să știu tot adevărul, îl abordează direct.

– Nu mai crede ce zic alții! îi întoarce nepăsător.

– Nu sunt simple zvonuri! Știi că ai o relație cu o altă femeie și știu că asta se petrece de ceva timp.

– Claire, termină cu prostiile! Nu există așa ceva! Devii paranoică!

– Să nu îndrăznești să negi! M-am săturat de minciunile tale! M-am săturat de promisiunile tale, de noptile în care spui că vii și nu ajungi. Până aici, Robert! Spune-mi adevărul sau, dacă nu, în secunda asta, îmi iau copiii și plec!

Respect Robert înghite însec, uimit de atitudinea ei. Niciodată nu a văzut-o atât de stârnită. Într-un fel, și el se simte atât de împovărat, aşa că preferă să nu se mai ascundă. Este conștient că poate fi adevărat ce spune ea. Ba chiar, e foarte firesc să îl fi văzut cineva cunoscut sau chiar să fi aflat de la prietena lor de familie, Brenda, care îl acoperă, neavând curajul să se implice.

– Ce anume vrei să știi, Claire? oftează resemnat.

– Totul! Vreau să știu tot adevărul!

– Bine. În primul rând, vreau să te liniștești și să mă asculti. Este adevărat. Cine îți-a spus nu te-a mințit, degeaba aş mai nega. Am o relație cu o altă femeie, de aproape un an de zile. Nu o iubesc, nu înseamnă nimic pentru mine. Totul a început...

Claire îl ascultă șocată, pierzându-și glasul. Se simte de parcă cineva ar înjunghia-o, la nesfârșit, cu un pumnal în inimă. Totul a pornit de la o simplă bănuială, nu o certitudine. A mințit. L-a acuzat la plezneală. Nimeni nu i-a spus nimic. Deși s-a confesat prietenei ei cele mai bune, Brenda, aceasta mereu a încurajat-o să dea vina pe rutină sau pe jobul solicitant. Până și mama ei i-a spus că aberează. Că gelozia ei le poate distrugă căsnicia.

Cât despre reacția lui, se aștepta să nege. Să țipe la ea, ca de obicei, că își închipuie și că el nu poate iubi o altă femeie în afară de ea. Speră, din toată inima ei zdrobită, ca toate supozitiile ei să fie o fantezie macabră.

Lacrimile i se adună în ochi, însă Robert continuă să se descarce în fața ei, dezvăluindu-i toate detaliile pe care chiar n-ar vrea să le audă. Cu nonșalanță, el pune totul pe tavă. Identitatea femeii, locurile în care s-au întâlnit..., tot. Ca și cum i s-ar destăinui unui prieten.

Lui Claire îi vine să urle. Este prea mult. O asemenea faptă nu poate fi tolerată. Se smucește nervoasă, se apărează spre el, se uită fix în ochii lui preț de câteva secunde, apoi clipește mărunt. Pe chipul lui se întrevăd primele remușcări, regretele, semn clar că realizează ce gafă imensă a făcut.

– Acum îți iezi hainele și pleci din casa asta! Acum!

Robert se ridică, ținându-se de marginea mesei. Anticipase o astfel de reacție. Cel mai probabil, el ar fi reacționat mai urât dacă i s-ar fi dat o asemenea veste. Cu umerii chirciți, ieșe din living, se îndreaptă spre hol și urcă scările spre dormitor ca un om beat, lăsând-o pe Claire plângând.

Intră în dormitor, ia din dressing câteva haine, un geamantan de lângă o noptieră, le aşază frumos înăuntru, apoi îl închide.

Iese din dormitor și se îndreaptă spre camera copiilor. Lasă geamantanul jos, deschide ușa încet și intră.

În cameră se află două pătuțuri, la o mică distanță unul de celălalt. Îngenunchiează în fața pătuțului din dreapta, unde doarme Meg. *Meg, prințesa lui tati* – aşa cum îi spune el, fiindcă are părul brunet și ondulat, până un pic mai jos de umeri, ochii căprui deschis și tenul pistriuiaț.

Lumina de veghe îi scoate în evidență chipul angelic, iar Robert îl contemplă cu ochii înlăcrimați. În sufletul lui se așterne, ca o mantie grea, neliniștea.

Ce va face dacă nu o să o mai vadă pe micuța Meg? O sărută pe frunte suspinând, fiindu-i atât de greu să se despartă de ea.

Pătuțul alăturat e al micuțului Ryan. Cu părul blonduț închis, seamănă leit cu mama lui. Doarme ghemuit, dezvelit, iar la piept ține strâns un mic tigrișor de plus.

Robert se apropiște zâmbind. Cu ochii trăși, îl acoperă bine cu păturica, apoi îl sărută pe frunte.

Respect p Nu-și imagina că, spunând adevărul, în loc să se simtă eliberat, va fi copleșit de regrete. Nicio clipă nu s-a gândit că pentru această escapadă, pe care recunoaște în sinea sa că a scăpat-o de sub control, aruncă pe fereastră ani din viață, un trai comod, pierzând, totodată, accesul neîngrădit la aceste două minuni.

Chiar dacă lucrurile nu mai sunt roz în căsnicia lor, poate că nu a fost cea mai bună soluție să se arunce în brațele altei femei, deși l-a făcut să se simtă bărbat.

Acea femeie care în pat îi făcea toate lucrurile pe care Claire nu le-ar fi făcut, a fost o eroare de judecată. Oare, dacă i-ar fi spus lui Claire că ar fi vrut să încerce ceva nou, să experimenteze împreună picanterii, ar fi acceptat? Nici măcar nu a încercat să discute cu soția lui despre astfel de aspecte mai neortodoxe.

Oare supusa și devotata lui soție s-ar fi dezis de principiile cu care a crescut, cu care a fost educată, doar ca să îi facă lui pe plac?

Brusc, tresare. Se aud pașii lui Claire, care urcă scările. Este plânsă toată, cu trăsăturile schimonosite de durere. Intră în dormitorul matrimonial, trântind ușa.

Robert ieșe din camera copiilor, privește trist spre dormitorul lor, își ridică geamantanul și se apropie de camera unde s-a închis Claire, sprijinindu-și fruntea de lemnul dur.

Dincolo de bariera impusă, Claire are spinarea lipită de ușă. Cu palmele strânse în pumni, își acoperă fața și plângе cu hohote înfundate. Inima ei este frântă în bucăți mici.

Cum a putut să își bată joc de ea în felul acesta? Ar fi preferat să îi spună în față că nu o mai iubește și ar fi înțeles. Toată această umilință a fost gratuită.

Robert pune mâna pe clanță, dar n-o apasă. Sângele îi fierbe în vene.

Abia acum, auzindu-i zbuciumul, parcă se trezește la realitate. Abia acum parcă a deschis ochii și-n jurul lui e dezastru. Abia acum realizează ce a făcut. Acum, la sfârșitul căsniciei, conștientizează ce femeie a avut lângă el.

Aceeași Claire, pe care a curtat-o mult timp până a reușit să o cucerească. Anii au trecut. Corpul ei a suferit mici modificări după două sarcini, dar ea mereu a avut grija de ea. Seară de seară se aranja, se îmbrăca cu haine elegante, cu pantofi cu toc. Așa își aștepta soțul la cină. Mereu rafinată, elegantă.

Ceea ce i-a plăcut cel mai mult la ea a fost modul cum se comportă, educația. La urma urmei, e o femeie citită, cu studii. Caracterul ei e hotărât, căci mereu spune direct ceea ce gândește și simte.

Dar... În antiteză cu aceste calități, mereu a fost o femeie pudică, timidă față de persoanele de sex masculin pe care le întâlnea, dar nu fără simțul humorului.

Rememorând totul, Robert ar mai vrea să deschidă încă o dată ușa să ajungă la ea.

O simte că este dincolo și plângе. Îi simte parfumul, fiindcă mereu i-au plăcut parfumurile scumpe, cu miros dulce, dar l-a divinizat pe al ei. Știe că a făcut-o să sufere, aşadar se simte din ce în ce mai vinovat.

O să îi ofere un răgaz, un timp doar pentru ea. Poate că e necesară o pauză între ei.

Se îndepărtează de ușă și coboară hotărât pe scări, fără să se mai uite în urmă. Își ia servietă de pe jos și ieșe în noapte.

Preferă să aleagă o cameră de hotel. Acolo va fi doar el, singur. Are nevoie de un respiro, vrea să ia cea mai înțeleaptă decizie în ceea ce privește viața lui. Nici măcar nu vrea să o anunțe pe cealaltă femeie de această ruptură,

Reșinde că este conștient că, dacă o va suna, aceasta se va proclama victorioasă. Se va crede stăpâna absolută, va profita de vulnerabilitatea lui și nu se va lăsa până când această ruptură nu se va definitivă și în acte, eventual și pe avere.

Nu ar vrea să se ajungă până la divorț. Totuși, Claire a fost vărătă într-un război fără să știe, fără să vrea, iar dacă știa, sau era sigură pe relația ei, și-ar fi scos și ea, la rându-i, asul de sub mânecă. Doar avea un avantaj în fața celeilalte, fiindcă el tot acasă se întorcea.

Acolo îi este locul.

Dacă Claire știa de aventura lui și dacă îl iubea aşa de mult precum pretindea, de ce nu a trecut cu vederea, ca alte femei? De ce a preferat despărțirea? Aici nu e vorba de bani. Și ea are un job bine plătit și mama ei, singura în viață dintre părinți, deține o avere considerabilă. Clar nu îl mai iubește. Ori e prea sătulă de nopțile petrecute singură.

Sigur o să sună ea mâine. Sigur o să mă ierte. Sunt copiii la mijloc. Sunt mici, întreabă de tatăl lor, au nevoie de un tată.

Robert meditează singur în camera de hotel. Zeci, mii de gânduri îi trec prin minte.

Spre surprinderea lui, Claire nu a sunat a doua zi, aşa cum anticipase, nici măcar să-l întrebe dacă mai trăiește sau nu. Nici măcar un mesaj.

Claire și-a văzut de rutina ei zilnică. S-a trezit dimineață cu ochii umflați de plâns, însă, cu puțin machiaj, nici nu îți dădea seama prin ce dramă trece. A dus copiii la școală, la grădiniță, apoi s-a îndreptat spre birou. Cufundată în hârtii și dosare, a și uitat să o sună pe mama ei, Melanie, să îi povestească despre ruptura de Robert. A respins până și apelurile de la prietena ei cea mai bună, Brenda. După program a luat copiii și, într-un final, a ajuns acasă, epuizată.

Spre surprinderea ei, în living o aștepta Melanie.

– Mamă, ce cauți aici?

Melanie se apropiu de Claire să o sărute pe obraz.

Meg și Ryan sar bucuroși la gâtul bunicii. Melanie este extrem de fericită să își vadă nepoții, pe care îi strângă în brațe cu ardoare.

– Ce-ar fi să mergeți să vă spălați pe mânuțe, să vă schimbați, fiindcă buni va lua cina cu voi în această seară?

Copiii sar în sus de bucurie, entuziasmați de prezența ei, și-n chiote se îndreaptă spre scări, tropăind înspre camera lor.

– Haide, Claire. Îmi povestești cum a decurs totul?

Cele două femei se mută în bucătărie, iar în timp ce Claire îi povestește, cu lux de amănunte, adevărul aflat chiar de la Robert, pregătesc cina.

– Nu te înțeleg! De ce nu ai putut să îți vezi de treaba ta?

– Mamă, am mai discutat despre asta!

– Nu, Claire! Nu vrei să înțelegi un lucru. Toți bărbații fac asta! Tu trebuie să fii fată deșteaptă și să treci peste!

– Când te aud că spui asta, nu îmi vine să cred că ești mama mea! Ar trebui să mă sprijini. Este inacceptabil! Nu pot tolera aşa ceva! Dacă nu-ți convine, de ce nu îl iezi tu pe Robert de soț?

Melanie zâmbește, gustând gluma.

– Bine, bine. Ca de obicei. Nu asculta de sfaturile mele. Însă ține minte că uneori adevărul este atât de dureros, încât e mai bine să nu îl știi.

– Vreau să divorțez! anunță fără preambul. Ajută-mă să cauți un avocat bun. De fapt, cred că am să îl sun mâine pe Robert să rezolvăm pe cale amiabilă.

– Doamne, Claire! La copii nu te-ai gândit?

– Sunt mici. La cât de des era plecat de acasă, crezi că își vor da seama? Serios acum, cu el sau fără el, tot eu duc greul.

Respect | Melanie oftează. Speră că poate o va face să se răzgândească. Se gândește cu groază în ce lume se aruncă fata ei, doar că s-a încăpățânat să rupă pisica în două.

Nu mai bine se prefăcea că plouă? Acum este o mămică singură cu doi copii, la nici treizeci și trei ani.

De unde a pornit totul?

A, da. S-a trezit într-o dimineață, cu o presimțire că soțul ei o înșală, că asta îi spune intuiția ei feminină. Auzi și tu la ea! Iar ăla..., ditamai bărbatul, să recunoască aşa, pe față. Prostul! Nu putea să nege? Ce trebuia el să mărturisească?

Au pregătit cina. Meg și Ryan își fac și ei bucuroși apariția, așezându-se la locurile lor.

– Claire, tu nu te duci să te schimbi?

Melanie nu este genul care tolerează să te așezi la masa cu aceleași haine cu care ai fost îmbrăcat în ziua respectivă. Consideră masa un eveniment important al zilei. Nu toți au ceea ce ele au, iar acest eveniment trebuie sărbătorit cu străie curate. Aceste tabieturi i le-a implementat și lui Claire, de pe când era o copilă.

Claire urcă scările, intră în dormitor, se schimbă într-o pereche de pantaloni trei sferturi, de stofă crem, pune pe ea un maieu de aceeași culoare, se încalță într-o pereche de pantofi cu toc cui, speciali pentru mese, mișcându-se robotic. După ce e gata ritualul, revine la masă. Cu grație, se întinde spre sticla de vin pe care Melanie a inclus-o în meniul cinei, toarnă în paharul mamei până la jumătate, la fel procedând și cu al ei.

Copiii, care au așteptat cuminți, se prind de mâinile adulților și fac rugăciunea, apoi cele două femei degustă din vinul roșu cu înghițituri delicate.

– Cum a fost, Ryan, la școală? preia cuvântul Melanie.

||

Claire este la birou. Tocmai își face timp să îl sună pe Robert ca să îl anunțe decizia ei de divorț.

Robert se află și el într-o ședință. Scoate telefonul, iar când vede *Bby Claire* pe ecran, tresare. Pe chipul lui se întrevede un mic zâmbet. În sfârșit, Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea de seara trecută. Orele petrecute singur l-au făcut să realizeze că o vrea pe Claire lângă el. Vrea să o recâștige.

Încrezător, se scuză și ieșe din toiuș ședinței ca să răspundă apelului.

În timp ce ține receptorul la ureche, mimica feței i se schimbă brusc, lumea i se prăbușește, pentru că avea în minte altceva. Își făcuse iluzii.

După conversația telefonică, se închide în birou. Se aşază tulburat pe scaun, își acoperă cu palmele fața, respirând sacadat.

Nu va accepta divorțul. Nu o va lăsa pe Claire să plece din viața lui. Nu-și imaginează, sub nicio formă, viața fără ea și fără copii. Trebuie să facă ceva.

Se ridică hotărât, anunțând secretara că are o urgență și că trebuie să plece. Cât despre cealaltă femeie, a înștiințat-o, printr-un SMS, că totul s-a terminat între ei și să îl lase în pace, că el își iubește soția.